

20
18

Programma

amysoft
Wielermeerdaagse

NOORDENVELD

WESTERKWARTIER

amysoft
voor kalkvrij water

**Schade
Net** Bathoorn
Autoschade Roden

SportsCom.nl
SPORT & EVENT COMMUNICATIE

Autobedrijf Martin Sanders

SUZUKI

zo	1 juli	Peize
ma	2 juli	Nieuw Roden
wo	4 juli	Zevenhuizen
za	7 juli	De Wilp

Wielermeerdagse

NOORDENVELD WESTERKWARTIER

PEIZE • NIEUW RODEN • ZEVENHUIZEN • DE WILP

8
36e editie
20

Ik wens renners en fans een fantastische, sportieve en spannende Wielermeerdagse toe

Voorwoord

Nog voordat de deelnemers van de Amysoft Wielermeerdagse de eerste meters straks gefietst hebben, zijn er door het Meerdagse-bestuur, de betrokken comités en alle vrijwilligers al vele meters gemaakt. En voor deze 36e editie gebeurde dat nog een beetje meer dan in voorgaande jaren. Want ondanks een economische groei is economisch draagvlak voor dit evenement moeilijk. Stichting en comités waren dan ook blij dat vlak voor de start van de Wielermeerdagse een nieuwe en wellicht meerjarige hoofdsponsor is opgestaan. Financieel draagvlak is een absolute randvoorwaarde voor dit evenement, net als de uitbreiding van het aantal etappeplaatsen. Ik kijk daarbij bijvoorbeeld naar Noordhorn, Leek en Grootegast. Maar etappes zijn daar niet mogelijk zonder vrijwilligers ter plaatse, al kunnen zij uiteraard rekenen op de steun van de andere Meerdagse-dorpen.

Ieder jaar onderwerpen we renners en fans aan een enquête. Terug naar zes dagen is een gekoesterde wens van beide partijen, net als nog meer gebruik van sociale media en livestreams van etappes. Maar eerlijk gezegd zie ik liever meer publek langs de route, dan live-beelden op het beeldscherm thuis. En zeg nou zelf: gezien de fraaie weersverwachting is een bezoek aan de dorpen toch ook een veel beter idee?

Onder dankzegging aan alle vrijwilligers, nieuwe en oude, trouwe sponsors, wens ik renners en fans een fantastische, sportieve en spannende Wielermeerdagse toe.

Theo Jurriens
Voorzitter Stichting Wielermeerdagse Noordenveld
Westerkwartier

Etappeschema Wielermeerdagse

Zondag 1 juli - Peize

Amateurs

13:00 uur: Omloop (60 kilometer)

Elite/beloften

15:30 uur: Omloop (80 kilometer)

Start/Finish: Hoofdstraat

Maandag 2 juli - Nieuw-Roden

Amateurs

18:00 uur: Omloop (60 kilometer)

Elite/beloften

19:45 uur: Omloop (80 kilometer)

Start/Finish: Dorpsstraat

Woensdag 4 juli - Zevenhuizen

Amateurs

18:00 uur: Criterium (60 kilometer)

Elite/beloften

19:45 uur: Criterium (80 kilometer)

Start/Finish: Evertswijk, bij sportzaal De Til

Zaterdag 7 juli - De Wilp (Finale)

16:30 uur: Dikke Banden Race

Amateurs

17:30 uur: Criterium (60 kilometer)

Elite

19:45 uur: Criterium (80 kilometer)

Start/Finish: Plantsoen

• www.wielermeerdagse.nl •

Bert en Danny van der Tuuk

Eigen foto

” Ik ben geen criteriumrijder, maar kan wel probleemloos twee uur hard rijden ”

hoe dicht je er gevoelsmatig tegenaan zit. Ik denk dat ik goed op weg ben, maar noem mezelf pas profwielrenner bij een pro-continentale ploeg.’ Overigens heeft Danny met de 17-jarige Axel een fietsend broertje dat óók flink aan de weg timmert. ‘Dat onze kinderen besmet zijn met sport, heeft ook te maken met ons werk’, vertelt Bert, die met zijn vrouw Kaska Rogulska eigenaar is van Sportconfex, een bedrijf dat sportkleding produceert. ‘Danny zag zijn ouders bijna dagelijks op de fiets zien stappen, dan wordt dat normaal. Net zoals de omgang met andere topsporters.’

Enige druk om ook wielrenner te worden heeft Danny nooit gevoeld. ‘Op jongere leeftijd fietste ik altijd met eigen trainingsgroepje en hadden we veel plezier. Maar gepusht om wielrenner te worden? Eigenlijk moest ik juist afgeremd worden.’ Vader Bert valt Danny bij en noemt dat pusherige gedoe ‘vreselijk’. ‘Ik heb vroeger zoveel leeftijdsgenootjes zien afhaken in hun sport, omdat hun ouders ze te veel druk oplegden. Omdat Kaska en ik ook erg sportminded zijn, hebben we – toen Danny en Axel ouder werden – iemand ingeschakeld om hun wielcarrière te begeleiden.’ Die

‘Gepusht om te wielrennen? Eigenlijk moest ik juist afgeremd worden’

Bert van der Tuuk (NWVG) en zijn zoon Danny (Metec) verschijnen tijdens de Wielermeerdagse samen aan de start bij de elite/beloften. Een interessante onderlinge strijd, die in deze koers ooit één keer eerder voorkwam. Desalniettemin een goede reden om eens met het tweetal om de tafel te gaan. Het leverde een mooie Meerdagse-voorblik op, waarbij ambities werden uitgesproken. Bovendien mag de sportieve band tussen vader en zoon bijzonder worden genoemd.

Hoewel de vijftigjarige Bert al een poosje meegaat in de wielwereld, was hij in het verleden van de Meerdagse nooit succesvol. ‘Daar komen vooral criteriumrijders op af. En met NWVG zijn we meer van de klassiekers’, stelt hij. ‘Voor veel jongens die in de klassiekers niets te zoeken hebben is de Meerdagse prima. Maar wij zullen nooit met een ploeg starten waarin we alles dichtgooien, zoals in klassiekers gebeurt. Maar we vinden wel dat NWVG hier moet staan.’ Hij blijft terughoudend over de winstkansen van zijn ploeg. ‘Wij rijden niet overal mee, dan wordt het al een stuk lastiger’, geeft Bert aan. De achttienjarige Danny wilde de kans niet laten liggen om zijn eerste Meerdagse als eliterenner met zijn vader te rijden. ‘Ik ben geen criteriumrijder, maar kan wel probleemloos twee uur hard rijden. De Meerdagse is daarnaast ideaal voor mij om alles wat ik in me heb er nog even lekker uit te rijden.’

Profwielrenner worden is altijd Danny's ambitie geweest, erkent hij op de vooravond van de 36^e Meerdagse. ‘Alleen het is de vraag wanneer je echt prof bent’, zegt hij. ‘Ik zit nu met Metec bij een continentale ploeg, dus een pro-continentale ploeg zou een mooie vervolgstap zijn. Al zijn er ook renners die op continentaal niveau meer verdienen dan bij een pro-continentaal team. En de vraag is altijd maar

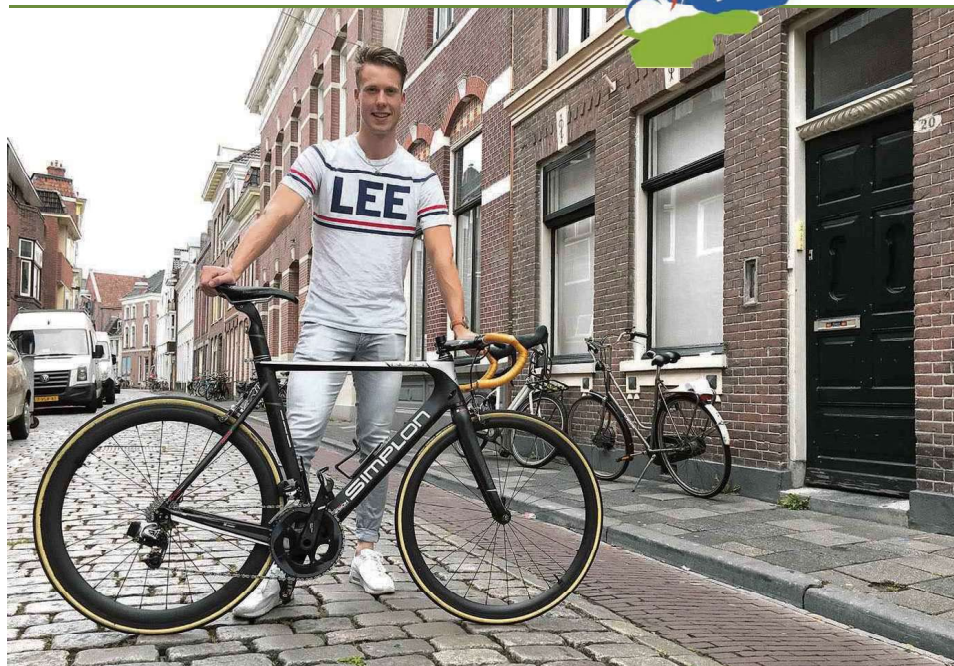
keuze moet volgens hem absoluut niet worden verward met desinteresse. ‘Man, ik ben hartstikke trots op mijn kinderen. Maar het komt al gauw voor dat ik langs het parcours aan m’n mouw getrokken word met de vraag hoe talentvol ik andere jonge renners vind. Zo onbelangrijk. Laat iemand plezier hebben, dan komt de rest vanzelf. De bemoeienis van ouders is vaak funest en ik voel vaak plaatsvervangende schaamte als ik ze tekeer hoor gaan. Voor mij is het niet belangrijk of Danny en Axel profwielrenners worden. Natuurlijk geef ik wel eens tips en bespreken we wedstrijd, maar alleen als ze dat zelf willen’, legt Bert uit.

‘Dat mijn vader het zo aanpakt, vind ik knap’, vult Danny aan. ‘Ik ben er blij mee, want zo blijft mijn focus op wedstrijden gericht. Daarom wordt de Meerdagse ook zo speciaal, want we rijden allebei mee.’ Dat gebeurt overigens niet in iedere etappe. ‘Daarvoor ben ik te oud’, geeft Bert lachend aan. ‘Ik moet voor een rit drie dagen trainen en een dag volledig rusten. Dat is het nadeel van ouder worden: je hebt langer rust nodig. Op de finaledag in De Wilp is de kans wel groot dat ik met NWVG meerijs, zeker als er tactische keuzes moeten worden gemaakt.’ Danny valt hem lachend in de rede: ‘Niet nodig. Die prijzen gaan aan je neus voorbij!’

Colofon

Aan deze Meerdagse-bijlage in Midweek en Roder Journaal werkten mee:

Teksten: Merijn Slagter
Foto's: Merijn Slagter
Vormgeving/opmaak: Specialredactie NDC mediagroep
Advertenties: Verkoopafdeling
Leek NDC mediagroep

Door pech draait Patrick van der Duin nog niet het gewenste seizoen. Toch gaat hij in de Wielermeerdaagse weer vol voor de winst. (Foto: Merijn Slagter)

” Profwielrenner worden wil ik nog steeds, maar mijn hele leven hangt er niet meer van af. ”

Titelverdediger Van der Duin op zoek naar juiste vorm

De winnaar van de vorige editie van de Wielermeerdaagse was Patrick van der Duin. De inwoner van Groningen, die opgroeide in Roden, pakte de gele trui en schreef het algemeen klassement bij de Elite/Beloften op zijn naam. Ook liet de renner zich als beste sprinter kronen en sleepte hij de witte jongerentri in de wacht. Het zorgt voor hooggespannen verwachtingen in de 36e Meerdaagse, maar Van der Duin tempert die.

‘Ik heb tot dusver echt een verschrikkelijk seizoen achter de rug’, sombert Van der Duin. De renner van Alecto kwam goed uit de winter, maar liep tegen het ene na andere pechgeval aan. ‘In de dorpenomloop van Assen en de PWZ

Zuidenveld in Coevorden moest ik er beide keren af met een lekke band en bij een koers in Noord-Holland zat een kapotte spaak dwars. Door zulke pechgevallen loop je finales mis, en die heb je nodig om beter te worden. Hopelijk vind ik de juiste vorm op tijd terug.’

Van der Duin had jarenlang maar één missie: wielprof worden. ‘Vorig jaar draaide ik een geweldig seizoen, won ik prijzen en mocht ik met de Nederlandse selectie meedelen. Toen zat ik er tegenaan’, weet de wielrenner. Nadat hij in 2015 zijn kruisband afscheurde, is ging de 22-jarige Drent echter meer relativiseren. ‘Toen besepte ik dat er meer is dan wielrennen en ontdekte ik mijn passie voor voeding en dië-

tiek, echt heel interessant. Ik vind het geweldig om mensen te informeren en adviseren over voeding. Profwielrenner worden wil ik nog steeds, maar mijn hele leven hangt er niet meer van af.’

Ondanks de vorm waarmee Van der Duin worstelt, hoopt hij in de Meerdaagse wel weer een goed figuur te slaan. ‘Tuurlijk, want iedere wedstrijd waaraan ik deelneem wil ik winnen’, zegt hij, gevolgd door een brede grijns. ‘Ik moet me alleen weer vastklampen aan het niveau waarvan ik weet dat ik het in me heb. Een stap terug doen wil ik niet, want ik heb er wel het talent voor. Zo lang ik maar plezier in het wielrennen heb, dat vind ik het allerbelangrijkste.’

‘In een Omloop kunnen renners zich echt onderscheiden’

Zo’n drieënhalve jaar geleden werd er in Nieuw-Roden een belangrijke knoop doorgehakt. Het spreekwoordelijke rondje om de kerk, dat deelnemers van de Wielermeerdaagse in het dorp gewend waren, werd vervangen voor een Omloop van vierënhalve kilometer. Die beslissing is vooral toe te schrijven aan het organiserende comité in Nieuw-Roden, waarvan Aljan van der Duin zich voorzitter mag noemen.

Hij houdt zich alweer acht jaar bezig met het reilen en zeilen in de Meerdaagse. Dat gebeurt in het dorp waar hij ook woont en daar komt veel bij kijken. ‘Het klinkt cliché, maar ik wil dat alles bij de start gewoon voor elkaar is’, zegt Aljan. In het meerdaagsecomité zijn alle taken goed op elkaar afgestemd, zegt hij. ‘Het is al jaren hetzelfde dubje mensen, met af en toe een wijziging. In totaal sturen we 45 vrijwilligers aan. De één is verkeersregelaar, de ander bouwt op. We doen dit allemaal omdat de koers zo gewaardeerd wordt in het dorp. Mijn eigen motivatie? Ik vind het gewoon een mooie bezigheid’, benadrukt hij.

Omdat de Meerdaagse een lange geschiedenis kent, stond Aljan al op jonge leeftijd langs het parcours. ‘Ik bezocht wel vaker kermiskoersjes. In Peize nam ik graag een kijkje en niet te vergeten de Lus van Roden. Maar ik ben ook blij met onze eigen Omloop. Vanuit het deelnemersveld wordt zo’n koers meer gewaardeerd omdat renners zich echt van elkaar kunnen onderscheiden. Daar doe je het voor.’

Zelf komt Aljan niet aan fietsen toe door de drukte bij zijn installatiebedrijf, maar dat wordt door zijn fanatieke kinderen ruimschoots gecompenseerd. ‘Dochter Nicole fietst bij De Kannibaal in Peize, en zoon Patrick is semiprof en rijdt voor Alecto. Vorig jaar won hij drie klassen in de Meerdaagse’, vertelt Aljan trots. Uiteraard duimt hij ook deze keer mee voor een goed resultaat voor Patrick in de 36e Meerdaagse. ‘Als het maar een mooie strijd wordt, waarin de beste mag winnen. Als comitévoorzitter hoop ik vooral dat de omloop in Nieuw-Roden veilig verloopt. En als iedereen daarna tevreden is, ben ik het ook’, besluit hij lachend.

Aljan van der Duin heeft er alles aan gedaan om ervoor te zorgen dat de Omloop van Nieuw-Roden tot in de puntjes geregeld is. (Foto: Merijn Slagter)

Arjan Elferink: 'In iedere Meerdaagse word ik per dag beter'

Zo ontspannen als hij in het dagelijkse leven is, zo energiek is hij op de racefiets. En dus geniet Arjan Elferink van elk moment waarop hij zijn tweewieler in beweging brengt. Niet eens zo vanzelfsprekend, want de 43-jarige inwoner van Veenhuizen koesterde aanvankelijk meer liefde voor het schaatsen. Nu combineert hij beide sporten, al had Elferink stiekem gewild dat hij zijn vizier eerder op wielrennen had gericht.

Op de vooravond van de 36ste Wielermeerdaagse vertelt Elferink dat hij flink heeft warmgedraaid om een goed figuur te slaan in de Meerdaagse. 'Moet ook wel als je uit een schaatsseizoen komt. Op de fiets is er meer souplesse nodig en dat is altijd weer wennen ten opzichte van schaatsen, waarin de bewegingen toch anders zijn', legt de docent lichamelijke opvoeding uit. Met dat warmdraaien zit het wel goed, want Elferink pakte in juni geen onverdienstelijke top tien-positie in het DK Tijden in Zeijen en bij de amateurs zelfs goud in de Wielerronde van Exel.

Elferink startte op zijn vijftiende met fietsen, puur als warming-up voor het schaatsseizoen. Dat deed hij tot zijn 23ste.

Arjan Elferink wist onlangs nog als winnaar over de streep te komen in de Wielerronde van Exel.

'Jongens om mij heen werden gevraagd voor grote ploegen, terwijl ik werd gepasseerd. Dat deed pijn, want ik wilde óók vooruitgang boeken.' De Veenhuizer viel in een zwart gat, maar vulde die leegte op met wielrennen. 'Ik zei gedag tegen het profschaatsen en ging steeds vaker fietsen. In een hele korte tijd heb ik me enorm ontwikkeld.'

Maar als beginnende fietser was Elferink met 26 jaar voor wielerbegrippen relatief oud. Daardoor liet hij een profcarrière schieten. 'Ik gaf de voorkeur aan mijn gezinsleven',

erkent hij. Spijt heeft hij niet, want ook als amateur en eliterijder boekte Elferink successen. 'Klassiekers vind ik het mooiste om te rijden. Ik ben stuurvast en mag graag wegrijden. Of waaierrijden, heerlijk vind ik dat.' Bij de amateurs is Elferink tijdens de koersen in Noordenveld en het Westerkwartier ontegenzeggelijk een podiumkandidaat, al blijft hij zelf bescheiden. 'Als er geen gekke dingen gebeuren, eindig ik bij de eerste twintig. Maar in iedere meerdaagse word ik per dag beter, dat biedt hoop', besluit hij lachend.

Karsten Veen: in de voetsporen van Edwin en Fokko

In de Wielermeerdaagse kwam het slechts één keer voor dat een vader en een zoon in dezelfde categorie aan de start stonden. In 1989 hadden Edwin Veen en diens vader Fokko die primeur. En zoals wel vaker in wielersport, wordt de liefde voor de sport met de paplepel ingegoten. Zo ook bij Karsten Veen, de 17-jarige zoon van Edwin. Hij verschijnt voor het tweede opeenvolgende jaar als junior aan de start van de Meerdaagse.

Edwin, die zich in het verleden driemaal tot winnaar van de koers mocht kronen, is er al een tijdje niet meer als renner bij. 'Ik ben in 2002 gestopt', zegt hij. 'Ik zit nog wel regelmatig op de fiets, maar dat is recreatief. Met een groepje ex-voetballers maak ik nog regelmatig veel kilometers.' Zoon Karsten treedt graag in de voetsporen van zijn vader. Het

hele gezin moedigt hem dan ook fanatiek aan bij de afsluitende rit.

Karsten, die rijdt voor de Stormvogels in Veendam, kan zich de Meerdaagse van vorig jaar nog goed herinneren. 'Ik reed daar de betere wedstrijden van mijn seizoen', vertelt hij. 'In Noordhorn regende het keihard en ik wist toen te ontsnappen met Binne-Pier de Haan. Tien ronden voor het einde werden we bijgehaald en ik finishte als zevende, maar ik reed toen echt lekker. In De Wilp werd ik vierde, ook niet slecht.'

Lag de focus bij de jonge renner in het begin nog op het uitrijden van klassiekers, het afgelopen jaar maakte hij een sterke groei door. 'Vooral qua vermogen', vindt vader Edwin. Karsten knikt instemmend. 'Ook het tijdrijden gaat goed,

net als criteriumrijden. Ook klimmen gaat steeds beter, al moet je daarvoor niet echt in Noord-Nederland zijn', zegt hij lachend.

'Ik wil tijdens de Meerdaagse graag progressie laten zien, vervolgt Karsten. 'De prestaties van vorig jaar wil ik op z'n minst verbeteren, maar dat wordt niet eenvoudig met het sterke deelnemersveld.' Vanwege zijn deelname aan de Acht van Bladel mist hij de etappes in Peize en Nieuw-Roden, maar als het aan Karsten ligt wordt dat gecompenseerd. 'Dan ga ik er volledig voor in Zevenhuizen en De Wilp. Pijn is fijn!'

” Ook klimmen
gaat steeds
beter, al moet
je daarvoor niet
echt in Noord-
Nederland
zijn ”

Warmdraaien voor Meerdaagse op de Caraïben

Gyasi Sulvaran

Foto: Gyasi Sulvaran

Waar de meeste baanwielrenners hun baanwedstrijden dit voorjaar in Nederland of omliggende landen afwerken, reed Gyasi Sulvaran zijn wedstrijden aan de andere kant van de wereld. Vooral op zijn geboorteland Curaçao werkte Gyasi hard aan de juiste vorm, die hij precies op tijd gevonden lijkt te hebben.

De Wielermeerdaagse wordt pas de eerste koers die de Antilliaan dit jaar op Nederlandse bodem rijdt. 'Voor mijn studie heb ik op Curaçao stagegelopen. Maar ik ben graag om mij ook in Nederland te laten zien', blikt hij vooruit.

Het wordt voor de 24-jarige renner zijn vierde Meerdaagse. 'Toen ik 19 was, deed ik voor de eerste keer mee. Een vijfde plaats in Zevenhuizen in 2016 was m'n beste prestatie. Door mijn strijdust mocht ik een dag later in de dorpenruil starten', weet hij nog.

Gyasi blijft niet lang in Nederland. Eind juli komt hij alweer in actie voor de Curaçaose selectie. 'Dan rijd ik de Centraal-Amerikaanse en Caribische Spelen in Colombia. Later volgen de Caribische Kampioenschappen op de Dominicaanse Republiek. Als ik daar goed presteer, kwalificeer ik me voor

„Ik heb veel kilometers op Curaçao gemaakt”

de Pan-Amerikaanse Spelen, volgend jaar in Peru. Daar train ik nu hard voor.'

Was zijn studie de reden was dat Gyasi de laatste maanden op Curaçao zat; vanwege diezelfde reden ging hij op zijn achttiende in Groningen studeren. 'Ik ging toen fietsen voor de Stormvogels uit Veendam, maar verkeek me wel op het rijden in het voorjaar. Negen van de tien voorjaarsklassiekers zijn waaierkoersen, niet echt mijn ding', zegt hij. In zijn zesde jaar als elite/belofte-renner kan Gyasi er nog steeds moeilijk aan wennen. 'Het gaat elke keer wat beter, maar doe mij de waaiers in Nederland maar in de zomer', zegt hij lachend.

Omdat hij de laatste tijd weinig koerste, gebruikt Gyasi de Meerdaagse naar eigen zeggen om zijn wedstrijdbenen weer wakker te maken. 'Ik heb wel veel kilometers op Curaçao gemaakt, maar wedstrijdkilometers zijn anders', vindt hij. Hij durft dan ook niet te zeggen hoe hij in de Meerdaagse zal presteren. 'Maar ik heb de juiste vorm. Wie weet kan ik voor een verrassing zorgen!'

• www.wielermeerdaagse.nl •

'De Wilp is een echt fietsdorp'

Ieder dorp dat gastheer is van een Wielermeerdaagse-etappe, heeft een comité dat de wielerronde in goede banen leidt. Zo ook De Wilp, waar de koers traditiegetrouw finisht en in het dorp ook meteen de jaarlijkse feestweek inluidt. Eén van de leden in het zes koppige comité is Evelien ten Hage. Zij is onder meer verantwoordelijk voor de organisatie, catering en de rondemiss. Ze kijkt met plezier vooruit naar het wielerevenement, dat niet meer is weg te denken uit De Wilp.

Dat de toekomst van de Meerdaagse het afgelopen jaar aan een zijden draadje hing, werd in De Wilp met argusogen gevolgd. 'Ik ben me al bewust van de Wielermeerdaagse, voordat ik als peuter kon lopen', zegt Evelien lachend. Het mag duidelijk zijn: de Meerdaagse en De Wilp zijn door de jaren heen met elkaar vergroeid. En dat steekt het comitélid niet onder stoelen of banken. 'Hier wordt iedereen van jongs af aan gestimuleerd om te fietsen, door Stichting 't Wylpke. Maar ook op de basisschool. De Wilp is een echt fietsdorp.'

Het comité, dat naast Ten Hage ook uit Jaap de Mars, Robert Romijn, Piet Oldewarris, Binne van Veen en Jeroen Pool bestaat, start op de etappeday om 09:00 uur met de voorbereidingen. 'Een bouwgroep zet het parcours uit en plaatst hekken en borden. Ik stel zelf onder meer lunchpakketjes samen voor onze hardwerkende vrijwilligers. Zonder hen, en natuurlijk de sponsors, is zo'n evenement niet mogelijk', legt Evelien uit. Ze wil dat alles tot in de puntjes geregeld is, en niet zonder reden. 'De Wilp wordt al jaren overladen met complimenten dat alles zo goed verzorgd is. Dat willen we natuurlijk graag zo houden.'

Comitélid Evelien ten Hage kan zich De Wilp niet meer voorstellen zonder Wielermeerdaagse.

Foto: Merijn Slagter

Voordat de amateurs en elite/beloften aan hun criterium beginnen, start om 16:30 uur eerst de Dikke Banden Race voor de basisscholieren. De eerste Wilpsters zullen dan al langs de route plaatsnemen. 'Mensen hangen de vlag uit en je staat gezellig bij buurtgenoten op de oprit. De

Meerdaagse verbindt dit dorp. En natuurlijk hopen we dat Wilpster Eit Visser in zijn eigen dorp het podium haalt. Ja, ik hoop dat de Wielermeerdaagse nog lang blijft bestaan.'

• www.wielermeerdaagse.nl •